

Romanovský: Princezna
Majolenska

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29-73-78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

LD Ostr.

Ostravský večerník, Ostrava

-2 V. 1973

POHÁDKA KŘTĚNÁ RECESÍ

Princezna Majolenska, titulní hrdinka loutkové komedie Jána Romanovského, kterou uvádí Loutkové divadlo Ostrava, je princezna, jak má být, samý závoj na vysoké postavičce, hlásek ještě vyšší, zato její tatík, král Bambal, koláčový hrdina a knedlíkový vítěz, je naducaný šepřavý pantalon, jehož příchod provází hromový třeskot skla.

Princezna má ráda jirku Do-
lečka, což je urostlý kuchtič,
oplývající muskulaturou a
schopností péci dorty. Ty dor-
ty má zase ráda Ježibaba Gába,
nádherně ušmudlaná bývalá
subreta, jejímž osudem je vlast-
ní mlsný jazyk, kterou by rád
měl jeziděda Eda, jenž obnáší
jednoho staříka, oděného do
kecalovského kostýmu, který
přesto, že se bujaře pohybuje
výhradně na bruslích (místo
obligačního černokněznického
koštěte), trpí ukázkovou skleró-
zou, díky které si nedokáže za-
pamatovat jediné jméno.

Výtvarník Otakar Schindler
vytvořil z těchto postaviček sé-
rii loutek, překypující barev-
nou i tvarovou pestrostí, vždy
však ukázněnou k tomu, aby
vedla k asociacím na staříčkovou
pimprlovou komedii a nepře-
rostla rámeč vyznačený portá-
lem letitého divadélka mario-
net, do kterého je situován
prostor pohádky. Je dobře, že
nás dokáže práce výtvarníka
upoutat tak silně, jako v tomto
případě, protože pohádka sama
není právě z nejhutnějších,
skrblicky kořeněná fabulační
invenčí.

O to více prostoru je autorem
věnováno slovní komice (dospě-
lý se dobře baví, dítě se směje
s ním, ale mám pocit, že jaksi
rozpačitě), která je doménou
především dvou figurek, o kte-
rých dosud nebyla řeč. Jsou to
dva vyprávěči, průvodci tou po-
hádkovou zemí, které Otakar

Schindler zpodobnil jako dva
střapaté kasperláky, s hlavič-
kami jako ragbyové míče, pu-
sou od boltce k boltci, navleče-
né do opismenkovanych hazuk.
A tihle rarásci, záměrně se vy-
mykající výtvarné stylizaci po-
hádkového světa, jsou nejsvět-
lejší stránkou textu i předsta-
vení. Handrkují se na předscé-
ně, stejně hbitě se převléknou
za rytíře jako za bubeníka ne-
bo svatební párek, občas něko-
mu něco napovědí, něco zamo-
tají, nebo vytáhnou oponu —
tady je třeba se zmínit o bra-
vuře, se kterou je vodí Jiří Volk-
mer a Dušan Feller.

Značnou pozornost na ně
upřel i režisér Zdeněk Havlí-
ček, který se právě jich cho-
pil jako možnosti suplovat po-
třebnou dramatickou akci na
leckterém hlušším místě, či vy-
tvářet organické spoje. Takže,
když nemůže korpušentní král
projít dveřmi, všudybýlkové
nadvíhnu celou kulisu a po-
sléze zůstanou diskretně skryti
za ní, aby nerušili situaci, kte-
rou navodili, jindy završí scé-
nu tím, že zazpívají něco tu ze
Smetany, onde z Buřinek, zkrát-
ka, režisér z nich, ku značne-
mu prospěchu věci, udělal no-
sitele tempa představení.

Celá komedie se tak potáhla,
místy dosti silným, šlojřem re-
cese. Ať se děti učí, co se v
mládí naučíš, ve dvaceti jako
když najdeš.

JIRÍ MATĚJČEK

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
VÝSTŘÍŽKOVÁ SLUŽBA
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29-73-78

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Ostravský večerník, Ostrava

27. IV. 1973

ze dne

V loutkovém divadle Ostrava bu-
de mít dnes v 16 hodin premiéru
rozpuštělá pohádková komedie Já-
na Romanovského „Princezna Ma-
jolenka“. Hru, plnou legrace a
humoru, nastudoval J. H. Zdeněk
Havlíček, výpravu a loutky navrhl
Otakar Schindler J. H., hudebně
spolupracoval Dušan Hlubinka.

Foto: MILOŠ POLÁSEK